

NOS JOSEPHUS DEI

Gratiâ electus Romanorum Im-

perator semper Augustus, ac Germa-

niæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavo-
niæque, &c. REX, Archidux Austriæ; DUX Burgundiæ, Brabantiae,
Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ, Marchio Moraviæ, Comes Habsburgi,
Tyrolis, & Goritiæ, &c. Universis & singulis Orbis Christiani Regibus,
Rebuspublicis, Sacri Romani Imperij Electoribus, Principibus, & Sta-
tibus, ac quibusvis, quorumcunq; aliorum Regnorum, Ditionum, & Pro-
vinciarum, sicut & præfati Regni nostri Hungariæ Statibus & Ordinibus,
ad quos, vel quorum notitiam præsentibus quocunq; modo pervenerint,
aut earundem notitiam habuerint, Notum reddimus & manifestum.
Quod quemadmodum toti Orbi Christiano, ex antea actis etiam innotuisse
& constare non ambigimus, Nos sub ipso statim Regiminis nostri, quod
per Serenissimi condam Principis LEOPOLDI Romanorum Imperatoris,
ac Germaniæ, Hungariæ, &c. Regis, Prædecessoris quippè & Genito-
ris nostri beatæ, & gloriôsæ memoriæ desideratissimi, ad superos evoca-
tionem, in Regnis & Provincijs Juri nostro subiectis adepti sumus, initiô,
primas regnandi curas, omnemque Paternam sollicitudinem eò direxisse,
& impendisse, quo videlicet, præfatum Regnum nostrum Hungariæ No-
bis cum primis charum, factionibus nonnullorum inquietorum Patriæ Fi-
liorum turbatum, ad pristinum tranquillitatis statum reducere potuissê-
mus, eumque in finem, prælibati condam Genitoris nostri gloriosissimis
Vestigijs insistentes, oblati benignissimis eorum statim Amnistialibus
Patentibus, & Assuratorijs, medio etiam prædefuncti Cardinalis à Kol-
lonics, attunc Archi-Episcopi Strigoniensis, & Primatis Hungariæ, re-
spectu Venerabilis Cleri, ac Illustris S. R. Imp. Principis Pauli Esztoras,
ejusdem Regni nostri Hungariæ Palatini, ac Locumtenentis nostri Regij,
cujus id muneris erat, respectu etiam reliquorum statuum & Ordinum
Regni publicatis, & ad eisdem Status ac Ordines transmissis, Univer-
sos à debita fidelitate devios, ad Gratiæ, & benignitatis nostræ finem,
Nobis reconciliandos, paterno affectu invitâsemus, nec non, pari & so-
lenni modo, quò Divus quondam præfatus Genitor noster, Serenissimæ
Magnæ Britanniciæ Reginae, & Dominorum foederati Belgij Ordinum,
laudabili Mediatione, Nos uti velle, declarâsemus: Ac insuper, ad inter-
posita coràm Majestate nostra modofatæ Mediationis officia, contestan-
damque propensam in procuranda dicti Regni nostri Hungariæ quiete,
Regij animi nostri synceritatem, ad ineundum etiam cum iisdem Paci-
ficationis Tractatum, Clementer, & æquanimiter condescendissemus,
Deputatamque eò fine plenipotentiatam Commissionem instituentes, re-
ceptis eorundem postulatis, ad eadem, non minus Legibus Regni
conformem, quàm benignam etiam, & Majestati quoque Regiæ con-
gruam Resolutionem impertiti, ac ex ea (quam intuitu Assurationis,

):(

per

Key C. 20

per laudabilem Mediationem, quòd nimirum, Verò & syncerò animò, Pacis Negotium tractaturi essent, Nobis datæ conceperamus) fiduciâ, ulteriorem eorundem replicam præstolati fuisset; Ita non minùs quempiam latere arbitramur; Qualiter præfati Tumultuantes, benignâ nostrâ in Pacem propensione, & in Tractatum immessione, ac eorum, quæ sub ipso Tractatu Pacis fieri nequivissent, sub Generali Regni Diæta, quam tunc proximè publicandam elementer obtuleramus, appromissâ complanatione abusi, non amplius respondere voluerint, verùm ad impia, & injusta Arma convolantes, eò temeritatis perfidam seditionem suam promovere adnisi fuerint, ut in detestando suo Conventiculo, seu factioso congressu Onodiensi, statim & in antecessum, Regnicolis, partes eorundem, nonnullis quidè spontè & ultroneè, pluribus tamen vi, & metu coactè sequentibus, nè ullus, quamvis sub salvo eorundem conductu constitutus, vesanæ intentioni ipsorum contravenire, aut diversum ab ipsis sentire auderet, duro, & tragico Exemplo deterritis, frænum & Capistrum imponere fastuose præsumpserint, dum horrendò, & inauditò Exemplo, in Ablegatos Comitatus, & in specie Turoczien-sis contra omnia Jura Gentium, & præsertim Legum Patriarum, principiorisquæ Nobilitaris prærogativæ (pro quarum redintegratione se Arma sumpsisse nequiter jactitant) manifestam prævaricationem, viâ facti, & tumultuose desævire, & quidem ipsimet Ductores, & seditionis Coriphæi, propriâ & scelestâ manu dilaniare, & Christianam exangui cadaveri sepulturam negare, ac Tyrannicum in consocios, & neuti-quam subditos, aut stipendiarios Dominium, in terrorem reliquorum, inducere, gloriosum fore existimaverint, taliterquæ cæteros, recenti adhuc Tyrannicè dilaniatorum Commembrorum suorum sanguine, triste spectaculum exhibente, perculsos, & attonitos, nolentes volentes, in perversa sua molimina, ac sententiam pertrahere, & victas quasi manus dare coëgerint; virusquæ suum, quod perprius oculum pectore, fovebant, eâ occasione evomere, ac Tenore certarum conclusionum, seu, uti ipsi prætendunt, Articulorum suorum, tantâ verborum licentiâ, in Personam, & Augustam Domum nostram, ac Divos Prædeces-sores nostros injuriosè, & quantum nec apud Æmulos, aut hostes, inter se Principes, honestas, minùs subditi erga Naturalem Dominum, reverentia & respectus admitterent, blasphemè debachari, Regiam success-ionem nostram, pro Tyrannica in Regium solium obtrusione, præten-dere, & plura alia scommata effutire, ac denique ab omni Regia no-stra, & per Nos totius Augustæ Domûs nostræ obedientia, & reveren-tia, omniqûe Jure, & in Sacram Regni Coronam, ac Regnum, aut re-gimen prætensione, semetliberos, & absolutos, propriâ suâ, temera-riè, & perfidè sibi vendicatâ Authoritate, asserere, ipsidemquæ abren-unciare & contradicere, ac Inter-Regnum promulgare, Fidelesquæ nostros, nisi factioni ipsorum semet associent, pro publicis hostibus, Officijs item & Dignitatibus, Ecclesiasticis æquè ac sæcularibus privan-dos declarare, contra plurimas positivas Regni Leges, cum prostitu-tione Regiæ & supremæ Dignitatis nostræ, nefando sanè ausu, non-

erubuerint; ac per hoc atrox facinus omnem ulterioris Compositionis spem & viam Regnicolis amputare cupientes, eò detestandam & damnatam Rebellionem suam præcipitem egerint, undè seipsam revocare vix amplius posset.

Et licet Nos absque omni data causa, tantis calumnijs, probris, & injurijs, per refractarios subditos alijs nostris, & ergà gloriosos Prædecessores, ac Augustam Domum nostram, cujus liberali munificentia Progenitores olim ipsorum, ac ipsi quoque tot beneficijs, Dominijs, Dignitatibus, & Honoribus ditati, donati, & aucti fuere, omninò ingratos, indignè laceffiti, ac ad tuendum Jus nostrum Regium, Divinitus Nobis traditum provocati, Arma nostra in pervicacem eorundem cervicem convertere, & in transversum actos Regnicolas ad saniora Consilia, debitamque Fidelitatem revocare, & urgere, ac eos etiam, quos non utique suâ sponte, sed à potiori (uti Majestati nostræ sat superque constat) metu aut aliter, abominabili dictorum Perduellium Rebellioni adhæsisse contigit, ab immani, & Tyrannico eorundem jugo, quoad per DEI gratiam fieri poterit, liberare, propulsatâque Rebellionem Authorum, Ductorum, & Antesignanorum (qui velut in furiam acti, unâ secum, universos Regnicolas, sinè ulla Nationis, & posteritatis cura, reflexione, & honore, in extremam perniciem deturbare nil pensi haberent) hostilitate, præfato Regno nostro pristinam quietem, & Tranquillitatem restituere satagamus, non intermissuri etiam opportuna quævis, & congrua, ac à DEO, & natura admissa media ad id adhibere.

Nè tamen falsæ, & sacrilegæ, ipsorum infami libello divulgatæ Calumniæ, apud externos præsertim & remotiores, quibus hæc syncerè & genuinè constare nequeunt, aliquam impressionem, aut vel minimæ veritatis speciem, quasi verò, communi, uti ipsos asserere non pudet, Regnicolarum votò emanâisset, facere, & movere valeat, duplex, & speciale eatenus præfati Principis Palatini, suo, & Fidelium nostrorum potiorum utique, & saniorum, Officijsque & Dignitatibus, ac Familiarum etiam celebritate ampliorum Statuum & Ordinum Regni, qui Legem, cum Rege statuere solent & condere, & qui confusæ multitudini prævalerent, nominibus, legalitèr, ea etiam ex ratione, ne quò pacto, hi quoque, velut in debita fidelitate persistentes, Perduellium infamiæ insimulari possint, concinnatum Protestatorio - Contradictorium, ac aliud in forma Manifesti emanatum scriptum, quò mentionatorum Rebellionum Authorum, & Capitum, Legibus, obtorto, ut ajunt, collò, in favorem sui allegatis, palliata perfidia, detractò velò, clarò & irretractabili argumentò, in ipsis Regni Legibus syncerè fundato, luculentèr demonstratur, Nobis demissè exhibitum, & præsentatum, in everfionem ab adverso temerè divulgatorum, siquidem totiùs Christianitatis, in hujusmodi atrocium scelerum cognitionem devenire, intersit, hisce subnectendum & adiiciendum esse censuimus, ac ad idem, nè cum subditis nostris scripto altercari videamur, Nos provocamus; Ex quo nimirum, quemlibet sensatum, & nullâ præoccupatione præventum, facile comprehensurum, & judicaturum credimus, non solum Coronationem nostram,

debitò modò & formâ, ac unanimi Regnicolarum Consensu factam, verum præstiti etiam per Nos Juramenti Clausulam, jam abundè cum Fidelium, & potiorum Regnicolarum satisfactione explicatam esse, & minùs hæreditariam successionem nostram in dubium vocari, aut trahi posse; Falsò autem adstrui, sub Diætâ Posoniensi, Vota Regnicolarum, ideò etiam, quòd durante eadem, numerosior in Regno, Cæsareo - Regius Miles, communi utique Christianitatis, & continuati contrâ Turcas Belli causâ id secum ferente, aderat, violentata fuisse, & consequenter injustè prætendi eandem Diætâ tolli debere, quò admissio, longè majus & rectius, ad rescindendas Pacificationes, Bocskaianam & Beththlemianam, ac etiam Rokoczianam, & occasione earundem factas concessiones, superindeque subsequentes Diætâs, infestis sanè seditiosorum, & diversarum Gentium, Barbarorumque Armis, vicinas etiam Provincias depopulantibus, à Rege, & fidelibus Regnicolis extortas, ipsosmet Perduelles contra se præbere argumentum, nisi potius, quod præterita illorum facta planè persuadent, tot retroactorum, & integrum sæculum exæquantium Annorum Patrias Constitutiones, uno (ut aiunt) ictu evertere, & confundere, & sub exitialibus Turbis, impium Rebellionis suæ quæstum, obstinatâ contumaciâ, diutiùs protrahere, prava ipsorum mens molitur: Denique evidentibus & apertis, antiquioribus æquè, ac recentioribus Legibus Patrijs, sufficienter evinci, exitiosum semper Inter - Regnum, prouti Regio semine superexistente dari non posse, ità idem publicari nequivisse; Non secùs detestandas conspirationes & conjurationes, severissimis poenis vetitas esse. Et hinc necessariò subsequi, universa & quælibet, in illegali, & nefario illo Conventiculo Onodiensi acta & facta, non solum omni Jure nulla, quin potius poenis Legalibus digna censi debere, præterquàm, quòd etiam Perduellium Capita, in eodem confesso, per crudelia homicidia, ficarijs proprijs manibus, inauditò & abominabili inter Concives Exemplò, commissâ, exercitamque Tyrannidem, execrabilem sui memoriam, omni posteritati damnandam præbuerint.

Ac proindè, prærecensita Onodiensia Acta, facta, & conclusa, aliundè, uti præmissum est, per se nulla, irrita & invigorosa, Tenore harum, Nos quoque annullamus, mortificamus, ac pro irritis & invalidis pronunciamus, nihil penitus supremæ & indisputabili Authoritati, & Jurisdictioni nostræ Regiæ, quam à DEO accepimus, derogatum iri admittentes, quin potius præattacta nefariæ Perduellionis præscia Capita, nec non ab ipsis officia acceptantes, & gerentes, Universosque eorum Afsecclas, cum ijsdem perseverantes (nisi hi, quantocyùs ab ipsis secedant, & ad debitam Nobis velut Legitimo Regi suo, fidem, obsequium, & obedientiam redeant, aut secùs ipsi quoque Rebellium loco haberi, poenisque Legalibus, tam quoad Personas, quam Bona eorundem, proprio suo factò irremissibiliter subijci mālint) veluti tanti sceleris Reos, & publicos Patriæ hostes, ac legitimo Regi suo Perduelles, & ideò prænotatis poenis obnoxios, Jure nostro Regio, ac justitiâ id exigente, præmentionatorumque etiam Fidelium nostrorum Dominorum Prælatorum, Ba-

ronum, Magnatum, & Nobilium, in fidelitate, Sacro Regio Diadema-
ti nostro debita laudabiliter persistentium, præattactis Protestatorijs, &
Manifesti - Literis accedentibus, pro proscriptis, & damnatis cen-
sendos, & hostiliter in personis ipsorum ubique liberè persequendos, & ad
demeritam Juris poenam ipsis infligendam comprehendendos, Bona ve-
rò eorundem, Mobilia simul & immobilia universa, quocunq̃ue nomine
censenda, virtute Legum Regni, Fisco nostro Regio applicanda, & ve-
lut notoriè fiscalia (in præmium quippè Fidelium nostrorum, & eorun-
dem inviolatè observatæ Fidelitatis Recognitionem, perpefforumq̃ue
damnorum compensationem) benemeritis per Nos dispensanda, ipso fa-
cto, & immediatè, per eos quibus competit, occupanda declaramus,
& determinamus: Benignè Nobis persuasum habentes, prout quilibet
Christianorum Principum æquus rerum Arbiter & dignitatis propriæ me-
mor, Tutelam & Patrocinium Refractariorum & Perduellium subdito-
rum nostrorum suscipere, vel cuiuspiam injustæ ambitioni locum dare, cru-
entumq̃ue inter Christianos Bellum augere, suisq̃ue nè fors Vassallis, ad
consimiles Defectiones licentiam & ansam præbere dedecus & probrum
existimaverit; ita paritèr si quid adversi, & mali, ab Armis nostris, in hu-
jus Perfidie ulticem exterminationem provocatis, & destinatis even-
rit, id neutiquam Nobis, ast eorundem Perduellium induratæ pertinaciæ
meritò imputaturus, justæ verò causæ nostræ (cujus Tutionem à Divina
Assistentia & Clementia speramus, & plenè confidimus) æquanimiter
sit assensurus. Dabantur in Civitate nostra Vienna Austriæ, die 25. Men-
sis Augusti, Anno Domini Millesimo, septingentesimo septimo. Regno-
rum nostrorum Romani decimo octavo, Hungariæ, & reliquorum vige-
simo, Bohemiæ verò Anno tertio.

Josephus.

Comes Nicolaus Illeshazy.

Ladislaus Hunyady.

tenum, Magnatum, & Nobilium, in fidelitate, sacro Regio Pradem-
nostro debita laudabiliter persistendum, prestatas Profectionis, &
Mandati, & ceteris accedentibus, pro proleptis, & dampnis cen-
dos, & holliter in personis ipsorum libere persistendum, & ad
decentiam, & ceteris ipsarum libere persistendum, & ad
to eorum, & ceteris libere persistendum, & ad
centum, & ceteris libere persistendum, & ad
latrocinia, & ceteris libere persistendum, & ad
dem inviolate, & ceteris libere persistendum, & ad
dampnis, & ceteris libere persistendum, & ad
& ceteris libere persistendum, & ad
& ceteris libere persistendum, & ad
Christianorum Principum & Patriciorum, & ceteris libere persistendum, & ad
mor, & ceteris libere persistendum, & ad
tam nostrorum, & ceteris libere persistendum, & ad
communes, & ceteris libere persistendum, & ad
eximius, & ceteris libere persistendum, & ad
jus Primatibus, & ceteris libere persistendum, & ad
sic idem, & ceteris libere persistendum, & ad
merito, & ceteris libere persistendum, & ad
Assistentia, & ceteris libere persistendum, & ad
sit assensura, & ceteris libere persistendum, & ad
is Augusti, Anno Domini Millesimo, & ceteris libere persistendum, & ad
tum nostrorum, & ceteris libere persistendum, & ad
anno, Bohemice vero Anno tertio.

Josephus

Comes Nicolaus Hieshazy.

Ladislav Hieshazy.